

tage mig det ilde op, at jeg troer, at den taler gennem Deres Mund — og vil have baade i Pose og i Sæk, uden at kunne vise, at der trænges dertil, thi imod Meddelelsen om de 6,000 Rb. kunne vi stille andre Meddelelser om, at Døggjørelsen af de 25,000 Rb. ikke er rigtig, idet der er brugt omtrent 3,000 Rb. til Afdrag og Forventning af Communes Gæld. Denne Afregning lader sig ikke gjøre her ved 3die Behandling, og jeg vil haabe, at de ærede Medlemmer, dersom de fastholde Endringsforslaget, skulle faae ud deraf, hvad man faaer ud af unyttigt at stille Forslag af denne Art, nemlig at det forkastes og eengang forkastet er vanstelig at bringe frem igjen. Naar de Herrer ville værne om Aalborg Communes Interesser, tage De imod Raadet til den billige Priis og afvente, hvorledes Sagen vil stille sig om nogle Aar. Der kan da fremlægges et Regnskab, og hvis der da trænges til Tilskud, kan der være Tale om yderligere at give det; men ved denne 3die Behandling haaber jeg, at et Spørgsmaal, der har været bearbejdet saalænge og saameget, ikke skal blive afgjort under en saadan ny Form. Havde de Herrer stillet Forslaget alternativt: enten 25,000 Rb. tillaans eller en Gave paa 10,000 Rb., kunde man have overveiet Sagen, men De ville ubetinget have 25,000 Rb., nemlig 15,000 Rb. tillaans og 10,000 Rb. til Gave. Jeg haaber imidlertid, at De ville tage Forslaget tilbage; thi det behøver, som sagt, ikke at bevilges i dette Dieblif. Aalborg Commune taber ikke ved, at det ikke nu bevilges, hvis dens Stilling er, som den angives; men den vil vinde, hvad den bør, hvis det siden viser sig, at hvad der indvindes ved Broen, er utilstrækkeligt til at dække Anlægget. — Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 5, der angaaer Spørgsmaalet om Marmor kirkepladsens Vortstjæntning eller Vortkaan — hvad man vil — til Bygning af et stort Industripalads. Det Forunderlige med denne Sag er blandt Andet det, at 3 Medlemmer, nemlig Medlemmerne for Aarhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther), for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) og for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), skjøndt de ere enige om at være imod Sagen, dog Alle, især de 2 af dem, paa en besynderlig Maade have staaet

skarpt imod hverandre. Det faae næsten ud, som om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds vilde have den hele Fortjeneste af at være imod denne Sag og angreb det ærede Medlem for Aarhuus Amts 1ste Valgkreds, fordi han først var imod den. (Wille: Ja, efterat han havde været for den!). Det vedkom ikke væsentlig det ærede Medlem; det troer jeg er en personlig Sag, men Tingen er, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds satte saa stor Priis paa først at lægge Vommen ivoien for denne Sag, at han ikke kunde unde det ærede Medlem for Aarhuus Amts 1ste Valgkreds at være den, som gjorde det. Det kunde ikke et Dieblif falde mig ind at nægte, at der her foreligger et overordentlig vigtigt Spørgsmaal, samt at det foreligger paa en meget vanstelig og høift usædvanlig Maade, og denne bliver dobbelt usædvanlig, naar et Medlem reiser sig op og paa eengang siger: Jeg har i min Lemme et bindende Forslag fra en Mand, som for første Gang vurderer denne Plads paa en Maade, der bethder Noget, og som byder 150,000 Rb. under Forudsætning af, at dette er det laveste Bud ved en Auction. Alle de Oplysninger, vi hidtil have haft om Verdien, have ligget i Vurderinger, i Skjøn over Quadratalen, Undersøgelser om, hvormeget Ruinen var værd, naar Gaden omkring den blev bred, eller naar den blev smal osv. Alt dette har Intet paa sig, men det omtalte Forslag er en Vurdering, som, hvis den kan holdes fast, har Noget paa sig, og det er en Vurdering til 150,000 Rb. Efter det Indseende, som det ærede Medlem har haft den Velvillie at lade mig faae i hans Brev, vil jeg erklære, at jeg, skjøndt jeg ikke kan forkaste det — jeg troer, at der ligger Meget deri — ikke vilde have stillet det frem som et bindende Forslag. Jeg troer, at denne Mand maa mene, at han vil byde denne Sum, naar Pladsen strax sættes til Auction, og han bliver den Førstbydende, men der staaer ikke, at han vil det, og jeg troer ikke, at Indenrigsministeren med Brevet i sin Haand kan tvinge ham dertil. Jeg kan ikke sige dette med Sikkerhed, men jeg troer i alt Fald, at Brevet ikke er heldigt skrevet. Jeg har engang seet et Handelsbrev, hvori en Mand skrev til en Ven: